

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „DEBIT LEX”, reprezentată de avocatul Ion Lunca,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „DEBIT LEX” împotriva Oxanei Chirneva cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 24 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul,

*(Dosarul nr. 2r-142/26
NR. PIGD 2-25092276-01-2r-16042026)*

Termenul de depunere a apelului. Restituirea cererii de apel ca fiind tardivă. Nejustificată omiterea termenului de apel.

Judecătoria Cahul, sediul Taraclia, jud. O. Grecu,
Curtea de Apel Sud, sediul Cahul, jud. E. Bancov, A. Scripcenco, I. Gorlenco,

27 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „DEBIT LEX”, reprezentată de avocatul Ion Lunca,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 iunie 2025, prin intermediul poștei terestre (f.d.41-42), S.R.L. „DEBIT LEX”, reprezentată de avocatul Ion Lunca, a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva Oxanei Chirneva, solicitând încasarea sumei de 11.964,23 de lei, cu titlu de datorie la creditul nebancaar, a sumei de 4.078,5 lei, cu titlu de dobândă contractuală restantă, a sumei de 1.193,52 de lei, cu titlu de comision de gestiune, 4.000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a sumei de 739,46 de lei, cu titlu de taxă de stat, a sumei de 200 de lei, cu titlu de taxă de timbru, a sumei de 18,5 lei, cu titlu de cheltuieli de corespondență și a sumei de 100 de lei pentru citarea publică.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

2. Prin hotărârea din 01 octombrie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „DEBIT LEX” împotriva Oxanei Chirneva cu privire la încasarea datoriei în mărime de 11.964,23 de lei. S-a încasat de la Oxana Chirneva în beneficiul S.R.L. „DEBIT LEX” datoria în baza contractului de credit în quantum de 11.964,23 de lei, dobânda contractuală în mărime de 4.078,5 lei, suma comisionului de 1.193,52 de lei, cheltuielile de asistență juridică în quantum de 1.000 de lei (suma în cifre corectată prin încheierea din 05 noiembrie 2025 (f.d.61)), cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, taxa de stat în quantum de 739,46 de lei, taxa de timbru în quantum de 200 de lei, cu titlu de, cheltuielile de corespondență în quantum de 18,5 lei și cheltuielile de citare publică în quantum de 100 de lei.

3. La 14 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.57), S.R.L. „DEBIT LEX”, reprezentată de avocatul Ion Lunca, a depus cerere de corectare a greșelilor comise în hotărârea din 01 octombrie 2025 prin înlocuirea sintagmei „cheltuieli de asistență juridică în sumă de 100 de lei” cu „cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4.000 de lei”.

4. Prin încheierea din 05 noiembrie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, s-a corectat eroarea comisă în dispozitivul hotărârii din 01 octombrie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, și anume în loc de

„cheltuieli de asistență juridică în sumă de 100 (una mie) lei” s-a indicat „cheltuieli de asistență juridică în sumă de 1.000 (una mie) lei”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

5. La 17 noiembrie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.68), S.R.L. „DEBIT LEX”, reprezentată de avocatul Ion Lunca, a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 01 octombrie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, solicitând repunerea în termenul de apel, admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor formulate conform cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

6. Prin încheierea din 19 ianuarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, nu s-a dat curs apelului declarat de avocatul Ion Lunca, în interesele S.R.L. „DEBIT LEX”, împotriva hotărârii din 01 octombrie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia. S-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării dovezii achitării taxei de timbru în mărime de 200 de lei, în decurs de 5 zile de la recepționarea încheierii. S-a explicat apelantului că în caz de nelichidare a neajunsurilor menționate în termenul stabilit, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate actele va fi restituită.

7. La 03 februarie 2026, S.R.L. „DEBIT LEX”, reprezentată de avocatul Ion Lunca, a depus cererea de apel suplimentară.

8. Prin încheierea din 24 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, s-a respins ca nefondată cererea S.R.L. „DEBIT LEX” privind repunerea în termenul de apel declarat împotriva hotărârii din 01 octombrie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia. S-a restituit cererea de apel a S.R.L. „DEBIT LEX” împotriva hotărârii din 01 octombrie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, ca fiind depusă în afara termenului legal.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

9. La 23 martie 2026, prin intermediul poștei terestre (f.d.107), S.R.L. „DEBIT LEX”, reprezentată de avocatul Ion Lunca, a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 24 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, admiterea cererii de repunere în termenul de apel, restituirea spre rejudecare a cauzei în instanța de apel.

10. În susținerea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel la emiterea încheierii contestate a interpretat restrictiv, formalist și incomplet a normele de procedură civilă și a apreciat eronat efectele procesuale generate de însăși conduita instanței de fond. Instanța de apel a tratat problema repunerii în termen într-o manieră pur formală, ca și cum simpla existență a

unei comunicări anterioare a dispozitivului ar exclude, în mod automat, orice posibilitate de restabilire a termenului. Textul art. 116 din Codul de procedură civilă nu condiționează repunerea în termen de inexistența unei comunicări formale, ci de existența unor motive întemeiate care au făcut imposibilă îndeplinirea actului procedural în termen. Motivul obiectiv care a împiedicat declararea efectivă a apelului a încetat la 14 noiembrie 2025, când a fost recepționată încheierea de corectare a erorii judiciare, iar apelul a fost declarat la 17 noiembrie 2025, deci în mod evident în interiorul termenului prevăzut de art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

11. În opinia recurentului, raționamentul Curții de Apel ignoră faptul esențial că nu ține de o simplă nemulțumire subiectivă a apelantului față de soluția primei instanțe, ci o situație procesuală obiectivă generată de existența unui dispozitiv contradictoriu, ulterior clarificat printr-o încheiere judecătorească distinctă. Hotărârea din 01 octombrie 2025 conținea, chiar în cuprinsul dispozitivului, o contradicție internă evidentă între cifra indicată și exprimarea textuală a aceleiași sume. Această neclaritate nu a fost una minoră sau lipsită de efecte, din moment ce instanța însăși a apreciat necesar să intervină prin încheierea de corectare din 05 noiembrie 2025. În asemenea condiții, este inadmisibil să se pretindă că dispunea din momentul primei comunicări de o hotărâre suficient de clară și determinată pentru a putea formula, în mod util și efectiv, o cale de atac completă. Dacă însăși instanța a constatat necesitatea corectării dispozitivului, atunci este evident că forma anterioară nu putea fi considerată definitiv clarificată sub aspectul conținutului său esențial. Partea nu poate fi lipsită de exercițiul efectiv al unei căi de atac ca urmare a faptului că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost afectat de o eroare materială, ulterior recunoscută și corectată de aceeași instanță. O asemenea abordare este incompatibilă atât cu finalitatea dispozițiilor art. 116 din Codul de procedură civilă, cât și cu principiile fundamentale ale procesului civil referitoare la accesul efectiv la justiție și la exercitarea reală a drepturilor procesuale.

12. Recurentul a declarat că instanța de apel era obligată să verifice dacă a manifestat o conduită procesuală diligentă și dacă motivele invocate pentru depășirea termenului de apel au avut un caracter obiectiv, serios și independente de voința sa. Materialele cauzei confirmă existența unei conduite diligente, care a urmărit evoluția procesului, a reacționat la neconcordanța existentă în dispozitivul hotărârii, a luat act de încheierea de corectare și a exercitat calea de atac imediat după comunicarea acesteia. Prin urmare, succesiunea actelor procesuale întreprinse relevă diligență procesuală, iar nu pasivitate ori culpă.

13. Motivarea încheierii recurate apare ca fiind insuficient fundamentată sub aspectul evaluării efectelor juridice produse de încheierea de corectare a erorii materiale. Instanța de apel s-a limitat a constata, în mod formal, că

termenul de apel curge de la data pronunțării sau comunicării dispozitivului hotărârii, fără a analiza dacă acel dispozitiv, în redactarea sa inițială, oferea în mod real părții posibilitatea de a exercita calea de atac în deplină cunoștință de cauză. În materie procesual civilă, dreptul la apel nu poate fi redus la o simplă formalitate, ci presupune posibilitatea efectivă a părții de a contesta o soluție clară, inteligibilă și stabilă sub aspectul conținutului său. A considera că termenul de apel a început să curgă în mod definitiv de la comunicarea unei hotărâri ulterior rectificate de aceeași instanță echivalează, în fapt, cu lipsirea de efect util a garanțiilor procesuale aferente exercitării căii de atac. În cauza dedusă judecății, cererea de repunere în termen a fost formulată în mod expres, motivată în fapt și susținută prin împrejurări concrete, astfel încât instanța de apel era ținută să efectueze o examinare efectivă, completă și substanțială, nu una formală. În lipsa unei clarități suficiente sub aspectul conținutului dispozitivului hotărârii instanței de fond, a recurs la exercitarea drepturilor procesuale conferite de lege tocmai în scopul stabilirii textului corect și exact al soluției pronunțate. Hotărârea instanței de fond nu indica în mod expres și neechivoc dacă pretențiile formulate au fost admise integral sau doar parțial, iar redactarea dispozitivului genera o evidentă incertitudine cu privire la întinderea reală a admiterii acțiunii, în special sub aspectul cheltuielilor de asistență juridică. În aceste condiții, prin cererea de corectare a erorii materiale nu a urmărit tergiversarea procedurii și nici eludarea termenelor procesuale, ci a valorificat în mod legitim și diligent mijloacele procedurale puse la dispoziția de lege pentru a clarifica voința instanței și pentru a stabili conținutul corect al dispozitivului hotărârii. În circumstanțele conturate, a considerat întemeiată cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului, întrucât omisiunea termenului nu a fost determinată de pasivitatea reclamantului, ci de lipsa de claritate a dispozitivului hotărârii instanței de fond, clarificat ulterior prin încheierea de corectare a erorii materiale.

14. Recurentul a susținut că prezenta cerere constituie invocarea, la nivel intern, a exercitării și protejării drepturilor decurgând din Convenția europeană a drepturilor omului, pentru îndeplinirea condiției de admisibilitate a epuizării căilor interne de atac precum și pentru respectarea principiului subsidiarității, înainte de sesizarea Curții Europene a Drepturilor Omului cu o plângere individuală, potrivit art. 34 și 35 din Convenție pentru încălcarea drepturilor prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

15. Copia recursului declarat a fost expediată intimatului la 16 aprilie 2026 (f.d.110).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

16. Art. 424 din Codul de procedură civilă:

„(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

17. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

18. Art. 426 din Codul de procedură civilă:

„(2) Recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă.

(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

19. Art. 362 din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.”

20. Art. 369 din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.”

21. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

22. Art. 111 din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

(3) Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.”

23. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

24. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

25. Art. 10 din Codul de procedură civilă:

„(1) Sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

(3) Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.”

26. Art. 427 din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

27. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 26 februarie 2026 a fost expediată recurentului și avocatului recurentului copia încheierii din 24 februarie 2026 a instanței de apel (f.d.92) și a fost recepționată la 06 martie 2026, conform avizelor de recepție (f.d.93-94). Astfel, recursul este depus în termen.

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Studiind materialele cauzei civile, argumentele invocate în recurs în raport cu normele de drept pertinente, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din motivele ce succed.

29. Din materialele cauzei civile rezultă că, la 17 noiembrie 2025, S.R.L. „DEBIT LEX”, reprezentată de avocatul Ion Lunca, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 01 octombrie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia. Totodată, a solicitat repunerea în termenul de depunere a apelului, motivând că examinarea cauzei s-a realizat în procedură cu valoare redusă, nu a avut posibilitatea de a cunoaște data pronunțării și nici conținutul dispozitivului hotărârii din 01 octombrie 2025 anterior comunicării încheierii de corectare. Încheierea de corectare a erorii hotărârii judecătorești a recepționat-o la 14 noiembrie 2025, dată la care a cunoscut soluția instanței

de fond. Respectiv termenul de apel curge de la data comunicării actului procedural complet și legal (f.d.69-71).

30. Prin încheierea din 24 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, în temeiul art. 369 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, s-a respins ca nefondată cererea S.R.L. „DEBIT LEX” privind repunerea în termenul de apel. S-a restituit ca fiind depus în afara termenului legal apelul S.R.L. „DEBIT LEX” împotriva hotărârii din 01 octombrie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia (f.d.87-91).

31. Din criticile aduse în recursul declarat, instanța de recurs identifică dezacordul recurentului cu actul judecătoresc emis, motivat prin faptul că instanța de apel a tratat problema repunerii în termenul de apel într-o manieră pur formală. Textul art.116 din Codul de procedură civilă nu condiționează repunerea în termen de inexistența unei comunicări formale, ci de existența unor motive întemeiate care au făcut imposibilă îndeplinirea actului procedural în termen. În opinia recurentului, motivul obiectiv care a împiedicat declararea efectivă a apelului a încetat la 14 noiembrie 2025, data recepționării încheierii de corectare a erorii judiciare, iar apelul a fost declarat la 17 noiembrie 2025, în interiorul termenului prevăzut de art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de apel privind respingerea ca fiind nefondată a cererii apelantului de repunere în termenul de apel și drept urmare restituirea cererii de apel ca fiind depusă în afara termenului legal.

33. În context, instanța de recurs reiterează că, la 01 octombrie 2025, Judecătoria Cahul, sediul Taraclia, a pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești. Deși examinarea cauzei civile s-a examinat în conformitate cu art. 276²-276⁴ din Codul de procedură civilă, în procedura cererilor cu valoare redusă, prima instanță a comunicat participanților la proces la 06 octombrie 2025 dispozitivul hotărârii judecătorești din 01 octombrie 2025 în temeiul art. 276⁴ alin.(3) din Codul de procedură civilă, recepționat de reclamantul/apelant la sediul acestuia la 10 octombrie 2025 (f.d.56,63).

34. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, la 14 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice, S.R.L. „DEBIT LEX”, reprezentată de avocatul Ion Lunca, a depus cerere de corectare a erorii comise în dispozitivul hotărârii judecătorești din 01 octombrie 2025 referitor la cuantumul cheltuielilor de asistență juridică cu înlocuirea sintagmelor „cheltuieli de asistență juridică în sumă de 100 lei” cu „cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4.000 lei” (f.d.57-60). Iar prin încheierea din 05 noiembrie 2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, s-a corectat eroarea privind cuantumul cheltuielilor de asistență juridică, fiind înlocuită sintagma

„cheltuieli de asistență juridică în sumă de 100 (una mie) lei” cu „cheltuieli de asistență juridică în sumă de 1.000 (una mie) lei” (f.d.61).

35. La acest capitol, instanța de recurs precizează că în dispozitivul hotărârii judecătorești din 01 octombrie 2025, prin care a încasat inclusiv cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1.000 de lei, Judecătoria Cahul, sediul Taraclia, a reflectat în cifre suma de „100 de lei”, însă cu litere „una mie lei”.

36. În conformitate cu art. 243 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească, pronunțând hotărârea de încasare a unei sume de bani, consemnează în dispozitiv, cu cifre și litere, suma și moneda în care se percepe.

37. De regulă, în caz de discrepanță, suma indicată în litere are prioritate.

38. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că depunerea unei eventuale cereri de corectare a unei erori comise în dispozitivul hotărârii judecătorești și pronunțarea încheierii de către instanța emitentă în acest sens, nu condiționează calcularea curgerii termenului de contestare cu apel prevăzut expres în art. 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă. La fel, această circumstanță nu determină repunerea în termenul de apel în sensul art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în sensul pretins de recurent.

39. Articolul 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă stipulează expres că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

40. De altfel, posibilitatea corectării de către instanța de judecată a erorii comise este prevăzută expres în art. 249 din Codul de procedură civilă. În virtutea art. 249 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces sau din oficiu, instanța judecătorească corectează greșelile sau omisiunile din hotărâre care țin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Iar alineatul 3 al aceluiași articol prevede că încheierea prin care instanța judecătorească se pronunță asupra cererii se comunică participanților la proces și poate fi atacată cu recurs.

41. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind nejustificat argumentul recurentului precum că termenul de contestare cu apel a hotărârii judecătorești a început a curge la 14 noiembrie 2025, dată la care i s-a comunicat încheierea din 05 noiembrie 2025 de corectare a erorii comise în dispozitivul hotărârii judecătorești. Or, S.R.L. „DEBIT LEX” i s-a expediat dispozitivul hotărârii judecătorești din 01 octombrie 2025 cu scrisoare cu aviz de recepție, fiind primit la 10 octombrie 2025, conform semnăturii aplicate (f.d.63).

42. Aici urmează a fi punctat faptul că hotărârea judecătorească se contestă cu apel în sensul art.362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, iar încheierea de corectare a erorii comise în dispozitivul acesteia se contestă separat cu recurs în temeiul art. 249 alin.(3) din Codul de procedură civilă. Astfel, nu poate fi condiționată calcularea începutului curgerii termenului de apel împotriva hotărârii judecătorești de data comunicării încheierii de corectare a erorii a sumei cheltuielilor de asistență juridică indicate în cifre.

43. Instanța de recurs reiterează că termenul de apel în sensul art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Instanța de apel justificat a constatat omiterea termenului de declarare a apelului de către reclamant, în situația în care dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat la 01 octombrie 2025, expedit S.R.L. „DEBIT LEX” la 06 octombrie 2025 și recepționat la sediul acesteia la 10 octombrie 2025, conform avizului (f.d.63), în interiorul termenului de 30 de zile.

44. De asemenea, instanța de recurs apreciază ca nejustificată critica recurentului privind aplicarea formală de către instanța de apel a prevederilor art.116 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care omisiunea de contestare cu apel a hotărârii judecătorești în interiorul termenului de 30 de zile, îi este imputabilă. Chiar și în condițiile în care cererea de corectare viza cuantumului cheltuielilor de asistență juridică încasate, această circumstanță la caz nu justifică repunerea în termenul de apel, în situația în care prima instanța la capitolul cheltuieli de asistență juridică încasate a indicat expres cu litere suma „una mie lei”. Or, la încasarea cheltuielilor de asistență juridică instanța decide în virtutea art. 96 alin.(1) din Codul de procedură civilă cuantumul acestora în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

45. Argumentele din cererea de apel denotă dezacordul reclamantului cu suma cheltuielilor de asistență juridică încasate de prima instanță, aspect corect reținut de instanța de apel, reclamantul/apelant insistând la încasarea sumei de 4.000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, solicitată conform cerințelor din cererea de chemare în judecată. Astfel, reclamantul/recurent nu a fost lipsit de dreptul de a depune un apelul inițial împreună cu cererea de corectare a erorii. Legislația în vigoare nu stabilește anumite excepții și nici nu condiționează curgerea termenului de exercitare a căii de atac apelul împotriva hotărârii judecătorești de data recepționării încheierii de corectare a sumei indicate eronat cu cifre, în situația în care, la caz, suma corectă este reflectată în litere. De altfel, în caz de discrepanță, suma indicată în litere are prioritate.

46. Drept urmare, instanța de apel justificat a reținut omiterea termenului de către reclamant de contestare cu apel a hotărârii primei instanțe, or, este irelevant argumentul recurentului precum că odată ce instanța a constatat

necesitatea corectării dispozitivului hotărârii judecătorești, evident că forma anterioară nu putea fi considerată definitivă. În ceea ce vizează argumentul recurentului că prima instanța nu ar fi indicat dacă acțiunea se admite integral sau parțial și nu ar fi cert cuantumul sumei încasate cu titlu de asistență juridică, acest aspect nu determină repunerea în termenul de apel. De altfel, eroarea vizează strict suma cheltuielilor de asistență juridică indicată în cifre. În sensul art. 249 alin. (1) din Codul de procedură civilă, după pronunțarea hotărârii, instanța care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice. La caz, formularea cererii de corectare a erorii nu excludea depunerea cererii de apel.

47. Art. 27 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă stipulează că disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. Instanța nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

48. Deși norma enunțată acordă dreptul părții de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare, însă acest principiu nu exclude valorificarea drepturilor procedurale la exercitarea căilor de atac în termenul prevăzut expres de legislația în vigoare.

49. Drept urmare, decade argumentul recurentului precum că nu poate fi lipsit de exercițiul efectiv al unei căi de atac ca urmare a faptului că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost afectat de o eroare materială. Or, eludarea reclamantului de a se conforma prevederilor legale la exercitarea căii de atac-apelul în interiorul termenului prevăzut de legislația în vigoare, nu poate justifica repunerea în termen în sensul art. 116 din Codul de procedură civilă, în situația în care prima instanță a comunicat reclamantului/recurent dispozitivul hotărârii judecătorești în termen, aspect detaliat supra. Astfel, nu este relevantă alegația recurentului precum că abordarea instanței de apel este incompatibilă cu finalitatea dispozițiilor art. 116 din Codul de procedură civilă și principiile fundamentale ale procesului civil referitoare la accesul efectiv la justiție și la exercitarea reală a drepturilor procesuale.

50. În această ordine de idei, instanța de recurs reiterează că recurentul a avut posibilitatea de a se conforma prevederilor legale și a declara apelul în interiorul termenului de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii judecătorești prevăzut la art. 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă. De altfel, chiar și în cazul existenței unei cereri de corectare a erorii comise în dispozitivul hotărârii judecătorești referitor la cuantumul cheltuielilor de asistență juridică indicat în cifre, nu exclude exercitarea căii

de atac apelul în interiorul termenului prevăzut de legislația în vigoare. Respectiv, nu este justificată repunerea în termenul de apel prin prisma art. 116 alin.(4) din Codul de procedură civilă, în sensul pretins de recurent.

51. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră relevant de a menționa obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale în virtutea prevederilor art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

52. Jurisprudența constantă a CtEDO a arătat că revine primordial celor interesați să depună orice diligență pentru protejarea propriilor interese (a se vedea cauza Teuschler v. Germania (dec.), 47636/99, 04 octombrie 2001; cauza Agapito Maestre Sanchez v. Spania, 29608/02, 04 mai 2004).

53. Deși recurentul afirmă că a depus diligența necesară la exercitarea drepturilor procesuale, însă acesta nu a luat în considerare că exercitarea căii de atac apelul împotriva hotărârii judecătorești nu este condiționată de o eventuală încheiere de corectare, în special că, la caz, viza strict suma încasată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, indicată în cifre. Or, suma este reflectată și în litere și arată quantumul cheltuielilor de asistență juridică încasate de prima instanță, fapt confirmat ulterior prin încheierea de corectare emisă. Respectiv, nu poate fi invocat caracterul incert al dispozitivului hotărârii judecătorești la quantumul cheltuielilor de asistență juridică încasate. Prin urmare, dreptul S.R.L. „DEBIT LEX” de formulare a apelului a început a curge anume de la pronunțarea hotărârii, nu de la data corectării acesteia, iar temei de repunere în termenul de apel nu s-a stabilit.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene în interiorul cărora urmează a fi valorificate, or, în caz contrar survin sancțiunile procedurale în sensul art.10 din Codul de procedură civilă. Aici este de remarcat că prin impunerea unor termene limite în vederea valorificării drepturilor pretinse a fi lezate se urmărește o bună administrare a justiției și asigurarea securității raporturilor juridice.

55. Prin prisma respectării dreptului la un proces echitabil, inclusiv dreptul de acces liber la justiție, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 5 din Codul de procedură civilă, relevat în jurisprudența CtEDO, precum și dreptul la un recurs efectiv garantat de art.13 din Convenție, circumstanțele relatate denotă că, recurentul și-a neglijat posibilitatea de valorificare a drepturilor procedurale în termenul prevăzut de legislația în vigoare.

56. Alte argumente invocate de recurent referitor la pretinsul caracter neclar al dispozitivului hotărârii judecătorești, precum și faptul că dreptul de apel nu poate fi redus la o simplă formalitate, nu pot fi reținute, or, circumstanțele conturate supra coroborate cu normele de drept procedural denotă examinarea aspectelor esențiale reflectate în recurs în raport cu constatările instanței de apel.

57. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție respinge recursul declarat cu menținerea încheierii contestate.

58. Ținând cont de cele expuse, în conformitate cu art. 427 lit. a), art.428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „DEBIT LEX”, reprezentată de avocatul Ion Lunca.

Menține încheierea din 24 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Cahul, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „DEBIT LEX” împotriva Oxanei Chirneva cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni